

Marineministeren at bestemme Størrelsen af Skibet og Bevillingens Omfang. Jeg takker altsaa den høitærede Marineminister, idet de to første Bemærkninger kunne gaa lige op, jeg gjør Ministeren en Indrømmelse og han gjør mig een, og jeg paafjønner i høi Grad den anden Indrømmelse, han gjorde, at han med Hensyn til sin Opfattelse af Flaadens Udvikling er villig til at behømmes efter de samme Regler, efter hvilke vi bedømte Naasløffs Fremstilling.

Dernæst har jeg en Bemærkning til det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen). Min tappe Ven var forstrækket over et Forslag, der findes med Hensyn til meteorologisk Institut om at beholde paa Finantsloven de 4,000 Kr., som vi have bevilget til en Udvidelse af Instituttets Virksomhed i Sommermaanederne, og han finder det ganske befyndeligt, at vi kunne fastholde det, uagtet vi nu ere i August. Jeg kunde sige, at maaste have vi Sommeren tilbage iaar, endnu have vi ikke havt den, saa forsaavidt kunde det jo være, at Ministeren tog feil, naar han mente ikke at have Brug for de 4,000 Kr., men det er ikke Sagen her. Der er en ret fornuftig Tanke med at optage dette Forslag og faae det afstemt i Folkethinget, og den skal jeg sige det ærede Medlem, for at han kan komme ud af sin Forstrækkelse. Dersom vi nu lade Marineministerens Forslag staa om at udelade det nævnte Beløb af Finantsloven, saa faae vi ingen Afvejelse for, om det nye Folkething billigere denne Foranstaltning eller ei, og saa svære haade meteorologisk Instituts Bestyrelse og Marineministeriet i en Uvished med Hensyn til dette Punkt og kunne derfor ikke tiide træffe de fornødne Foranstaltninger til at sætte en saadan Sag igang til næste Aar. Lage vi derimod Forslaget op, som vi have gjort, og lade det afstemme i det nye Thing, saa staar det vel, forsaavidt Ministeren ikke behøver det i Sommer, som adskillige andre Bevillinger kunne staa paa en Finantslov, naar forskjellige senere indtrufne Omstændigheder gjøre det ufornuddent at anvende en given Bevilling, idet den betragtes som ikke udgiven; men Ministeren kan da gjenoptage Bevillingen og have en Garanti for, at man i den følgende Tid kan forberede denne Foranstaltning til, strax naar Sommeren kommer, hvis vi saa nogen Sommer til næste Aar, hvad jeg ikke veed, at kunne benytte de 4,000 Kr. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem finder det saa meget taabeligt; jeg har adskillige Gange under Forhandlingen af finansielle Bevillinger gjort det Samme, som jeg har gjort her; men det maa rimeligvis være paa, at det ærede Medlem er et meget nyt Medlem i Folkethingets Finantsudvalg, ellers havde han rimeligvis ikke udtalt en saa stor Forstrækkelse over det Spørgsmaal.

Efter disse Bemærkninger skal jeg henvende et Par Ord til den høitærede Finantsminister.

Den meget ærede Minister lod falde nogle af sine sædvanlige Uttringer om, at han finder det i høieste Grad befyndeligt, at de to Thing dog ikke kunne enes. Dette Spørgsmaal hører mindre herhen, og jeg skal derfor kun foreløbig nævne det. Den høitærede Minister har gjort alt sit Mulige, for at der kan blive Afstand mellem de 2 Things Beslutninger, idet han, som jeg udvilede og fremstillede det ved Sagens 1ste Behandling, hver Gang han har havt Leilighed dertil, har søgt at faae saa meget op i Landstinget som muligt mod os, og efter at han saaledes havde faaet Lampen til at brænde, klager han over, at der er Udløs. Nei, den høitærede Minister har ved den Maade at spore Politikket paa og ved den Maade, hvorpaa han træder op paa den ene og paa den anden Side af Gangen, viist, at han ogsaa der svæver i den Misforstaaelse af sin Op-gave: at faae Thingene til at arbejde sammen. Thi han har bidraget Sit til at faae dem til om muligt ikke at arbejde sammen ved den Maade, han i det Hele taget har behandlet Finantsloven paa iaar, og ikke mindst ved den Maade han har behandlet Folkethinget og Velgerne paa. Det er smukt, at den høitærede Finantsminister ikke vil gyde Olie i Ilden; jeg tror heller slet ikke, at det er fornuddent; den brænder stærkt nok. Jeg vil gjerne indrømme, at den, hvis Sager brænde, overhovedet ikke skulde være med til at gyde Olie i Ilden. Det er den høitærede Ministers Politik, der er Brand i, og at han gjerne vil have den slukket, det forstaar jeg nok. Den meget ærede Minister har ogsaa den Opfattelse, at der gives en Bevillingslov ikke til Ministeriet, men saadan til alle mulige Ting og Personer Landet over. Det er en ren Misforstaaelse. Lovene bevilger man det Ministerium, der sidder ved Roret, og det afhænger af det Quantum Tillid eller Mistillid, man har til det Ministerium, om man kan bevilge den Noget eller ikke. Det er dog ikke noget Nyt, det forstaar dog Enhver, der overhovedet har hyslet med den Slags Ting. Naar den høitærede Minister siger, at det er ham ligegyldigt, at det er ikke ham mere magtpaaliggende end f. Ex. en Gaandværker, Dagleier eller hvilken som helst anden Statsborger, at vi give en Bevilling, synes jeg, at det er en ganske mærkelig Opfattelse af den høitærede Ministers Pligt. Han vil sidde ved Roret, han skal bruge Penge dertil efter Grundlovens § 49, men siger, at det iøvrigt ikke er ham mere magtpaaliggende end enhver Anden, om han faar Penge eller ei. — Jeg kommer nu til den Dissens, der er med Hensyn til Tillægsbevillingsloven, og det interesserede mig at høre af den høitærede Minister, at han erklærede sig enig med mig i de 7 Tilfælde, jeg havde nævnt, for at bevise, at hans Stilling var splinterny. Tidligere var det altid saaledes, at, naar man ikke tiide havde faaet en Tillægsbevilling for afholdte eller ikke afholdte Udgifter indensfor Finantsloven, har